

Neviim (prophètes) - Livre des Rois II

Chapter 23

- 23,1 וישלח, המלך; ויאספו אליו, כל-זקני יהודה וירושלם.
- 23,2 ויעל המלך בית-יהוה וכל-איש יהודה וכל-יְשֵׁבֵי ירושלם אתו, והכהנים והגבאים, וכל-העם, למקטן ועד-גדול; ויקרא באזניהם, את-כל-דברי ספר הברית, הנמצא, בבית יהוה.
- 23,3 ויעמד המלך על-העמוד ויכרת את-הברית לפני יהוה, ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת-עדותיו ואת-חקותיו בכל-לב ובכל-נפש, להקים את-דברי הברית הזאת, הכתבים על-הספר הזה; ויעמד כל-העם, בברית.
- 23,4 ויצו המלך את-חלקיהו הכהן הגדול ואת-כהני המשנה, ואת-שמרי הסף, להוציא מהיכל יהוה, את כל-הכלים העשויים לבעל, ולאשנה ולכלל צבא השמים; וישרפם מחוץ לירושלם, בשדמות קדרון, ונשא את-עפרם, בית-אל.
- 23,5 והשבית את-הכמרים, אשר נתנו מלכי יהודה, ויקטר בצמות בערי יהודה, ומסבי ירושלם; ואת-המקטרים לבעל, לשמש ולירח ואת-האשנה מבית יהוה מחוץ לירושלם, אל-נחל קדרון, וישרף אתה נחל קדרון, וינדק לעפר; וישלך, את-עפרה, על-קבר, בני העם.
- 23,7 ויתץ את-בתי הקדשים, אשר בבית יהוה; אשר הנשים, ארגות שם בתיים--לאשנה.
- 23,8 ויבא את-כל-הכהנים, מערי יהודה, ויטמא את-הצמות אשר קטרו-שמה הכהנים, מגבע עד-באר שבע; ונתץ את-צמות השערים, אשר-פתח שער יהושע שר-העיר, אשר-על-שמאל איש, בשער העיר.
- 23,9 אך, לא יעלו כהני הצמות, אל-מזבח יהוה, בירושלם; כי אם-אכלו מצות, בתוך אחיהם.
- 23,10 ויטמא את-התפת, אשר בגי בני- (בן-) הנם: לבלתי, להעביר איש את-בנו ואת-בתו באש--למלך.
- 23,11 וישבת את-הסוסים, אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית-יהוה, אל-לשכת נתן-מלך הסריס, אשר בפקודים; ואת-מרכבות השמש, שרף באש.
- 23,12 ואת-המזבחות אשר על-הגג עלית אהז אשר-עשו מלכי יהודה, ואת-המזבחות אשר-עשה מנשה בשתי חצרות בית-יהוה--נתץ המלך; וינץ משם, והשליך את-עפרם אל-נחל קדרון.
- 23,13 ואת-הצמות אשר על-פני ירושלם, אשר מימין להר-המשחית, אשר בנה שלמה מלך-ישראל לעשתרת שקץ צידנים ולכמוש שקץ מואב, ולמלכם תועבת בני-עמון--טמא, המלך.
- 23,14 ושב, את-המצבות, ויכרת, את-האשרים; וימלא את-מקומם, עצמות אדם.
- 23,15 וגם את-המזבח אשר בבית-אל, הצמה אשר עשה ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל--גם את-המזבח ההוא ואת-הצמה, ונתץ; וישרף את-הצמה הדק לעפר, ושרף אשנה.
- 23,16 ויפן יאשיהו, וירא את-הקברים אשר-שם בקר, וישלח ויקח את-העצמות מן-הקברים, וישרף על-המזבם ויטמאהו--כדבר יהוה, אשר קרא איש האלהים, אשר קרא, את-הקברים האלה.
- 23,17 ויאמר--מה הציון הלז, אשר אני ראה; ויאמרו אליו אנשי העיר, הקבר איש-האלהים אשר בא מיהודה, ויקרא את-הקברים האלה אשר עשית, על המזבח בית-אל.
- 23,18 ויאמר הניחו לו, איש אל-יבוע עצמותיו; וימלטו, עצמותיו--את עצמות הנביא, אשר-בא משמרון.
- 23,19 וגם את-כל-בתי הצמות אשר בערי שמרון, אשר עשו מלכי ישראל להכעיס--הסיר, יאשיהו; ויעש להם--בכל-המעשים, אשר עשה בבית-אל.
- 23,20 ויזבח את-כל-כהני הצמות אשר-שם, על-המזבחות, וישרף את-עצמות אדם, עליהם; וישב, ירושלם.
- 23,21 ויצו המלך, את-כל-העם לאמר, עשו פסח, ליהוה אלהיכם--ככתוב, על ספר הברית הזה.
- 23,22 כי לא בעשה, בפסח הזה, מימי השפטים, אשר שפטו את-ישראל; וכל, ימי מלכי ישראל--ומלכי יהודה.
- 23,23 כי, אם-בשמנה עשרה שנה, למלך, יאשיהו; ובעשה הפסח הזה, ליהוה--בירושלם.

- 23,24 וגם את-האבות ואת-הידועים ואת-התורפים ואת-הגללים ואת כל-השקצים, אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם--בער, ואשיהו: למען תקים את-דברי התורה, הכתבים על-הספר, אשר מצא חלקיהו הכהן, בית יהוה.
- 23,25 וכמהו לא-היה לפגיו מלך, אשר-שב אל-יהוה בכל-לבבו ובכל-בפשו ובכל-מאדו--ככל, תורת משה; ואחריו, לא-קם כמוהו.
- 23,26 אך לא-שב יהוה, מקרון אפו הגדול, אשר-חנה אפו, ביהודה--על, כל-הכעסים, אשר הכעיסו, מנשה.
- 23,27 ויאמר יהוה, גם את-יהודה אסיר מעל פני, באשר הסרת, את-ישכאל; ומאסתי את-העיר הזאת אשר-בחרתי, את-ירושלם, ואת-הבית, אשר אמרתי יהיה שמי שם.
- 23,28 ויתר דברי ואשיהו, וכל-אשר עשה: הלא הם כתובים, על-ספר דברי הימים--למלכי יהודה.
- 23,29 בימיו עלה פרעה גכה מלך-מצרים, על-מלך אשור--על-גבר-פרת; וילך המלך ואשיהו, לקראתו, ומיתוהו במגדו, כראתו אתו.
- 23,30 וירכבה עבדיו מת, ממגדו, ויבאהו ירושלם, ויקברהו בקברתו; ויקח עם-הארץ, את-יהואחז בן-ואשיהו, וימשחו אתו וימליכו {פ} אתו, תחת אביו.
- 23,31 בן-עשרים ושלש שנה, יהואחז במלכו, וישלשה חדשים, מלך בירושלם; ושם אמו, חמוטל בת-ירמיהו מלבנה.
- 23,32 ויעש הרע, בעיני יהוה, ככל אשר-עשו, אבותיו.
- 23,33 ויאסרהו פרעה גכה ברבלה בארץ חמת, במלך (ממלך) בירושלם; ויתן-עגוש, על-הארץ, מאה ככר-כסף, וככר זהב.
- 23,34 וימלך פרעה גכה את-אליקים בן-ואשיהו, תחת ואשיהו אביו, ויסב את-שמו, יהויקים; ואת-יהואחז לקח, ויבא מצרים וימת שם.
- 23,35 והכסף והזהב, במו יהויקים לפרעה--אך העריץ את-הארץ, לתת את-הכסף על-פי פרעה: איש כערכו, וגש את-הכסף {ס} ואת-הזהב את-עם הארץ, לתת, לפרעה גכה.
- 23,36 בן-עשרים וחמש שנה, יהויקים במלכו, ואחת עשרה שנה, מלך בירושלם; ושם אמו, זבדה (זבודה) בת-פדיה מן-רומה.
- 23,37 ויעש הרע, בעיני יהוה, ככל אשר-עשו, אבותיו.